

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΙΟΝ ΕΝΔΟΞΟΝ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΑ

ΜΑΜΑΝΤΑ

Ἡ μνήμη αὐτοῦ τελεῖται τῇ β' Σεπτεμβρίου

Εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως, τὸ Κύριε εἰσάκουσον, μεθ' ὃ τὸ Θεὸς Κύριος, ὡς συνήθως, καὶ τὸ ἐξῆς·

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τὸν θεοδόξαστον Χριστοῦ Ἀθλοφόρον, ἀνευφημήσωμεν ἀήττητον Μάμαν· καὶ γὰρ σεπτῶς ἐνδέδυται τὴν αἴγλην Φωτός, λάμπων καθαρότητι, καλλονῆς ἀρχετύπου, καὶ πιστοῦς λυτρούμενος ἐκ παντοίων κινδύνων. Διὸ βοῶμεν· Μάρτυς φαινέ, δώρησαι πᾶσι, ππαισμάτων συγχώρησιν.

Δόξα. Τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσομέν ποτε, Θεοτόκε, τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι· εἰ μὴ γὰρ σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο, ἐκ τοσοῦτων κινδύνων, τίς δὲ διεφύλαξεν, ἕως νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ σοῦ· σοὺς γὰρ δούλους σῶζεις ἀεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Εἶτα ὁ Ν' Ψαλμὸς καὶ ὁ Κανὼν, οὗ ἡ ἀκροστιχίς:

«Ἰκέσιον δέξαι ὠδὴν, θεῖε Μάμα. Ἰσιδώρας Μ».

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Ἰάτωρ ὑπάρχων ἰλαστικός, ἀχλὺν τοῦ νοός μου, ἰκετεύω πανευλαβῶς, διάλυσον, Μάμα φωτοφόρε, ἀντιπαρέχων τὸ φῶς ταπεινώσεως.

Κακώσεων δίνην ὑπενεγκῶν, ὠράθης τοῦ Λόγου, Εὐαγγέλιον ἱερόν· διόπερ μὴ παύση θεηγόρε, θεογνωσίας εἰς τρίβον ἰθύνειν με.

Ἐλέους ὡς λύρα θεουργική, τὴν κτίσιν συνάγεις, εἰς ἀνύμνησιν τῆς Ζωῆς· ἐν ἧ δίδαξόν με τὴν ἀγάπην, πρὸς τοὺς ἐμὲ παροξύνοντας δέομαι.

Θεοτοκίον

Σωτῆρα τεκοῦσα ὑπερφυῶς, ἀτρέπτως τὴν φύσιν προσλαβόντα τῶν γηγενῶν, ἀπόπλυνον ὄμβροισ μετανοίας, Θεοκυῆτορ τοὺς σὲ μεγαλύνοντας.

᾿Ωιδὴ γ΄. Οὐρανίας ἀψίδος.

Ἰλαρὸς ἀντιλήπτωρ, τῶν ναυτικῶν πέφηνας, κλύδωνος δεινοῦ ἀπαλλάττων, τοὺς ἐκβοῶντάς σοι· Ἀπεγνωκότας ἡμᾶς, ἐν τρικυμίας ταράχῳ, τάχιστα διάσωσον, Μάμα θεόληπτε.

᾿Οχυρούμενος μάκαρ, τῷ Παντουργῷ Πνεύματι, κῆπος κεκλεισμένος ὥράθης, βλύζων ἀρώματα· διὸ εἰς πόλεμον, κατὰ παθῶν ἀκαθάρτων, χάριτι ἐνίσχυσον, τοὺς προσιόντάς σοι.

Νηπικῆ θεωρία, ἀναδειχθεὶς ἔγχρυσον, Μάμα ἐνδιαίτημα Λόγου, βλύζεις ἰάσεων, τὰς ζωηφόρους πηγὰς, ἐπιληψίας διώκων, λύμην τὴν ἀνύποιστον, θείαις πρεσβείαις σου.

Θεοτοκίον

Δυναστείαν τοῦ πλάνου, θεοφεγγῶς λύουσα, Κόρη καταργεῖς τῆς κατάρας, τὸ ἐπιτίμιον. Νυμφαγωγὸς ὡς τερπνὴ, διὸ σεπτὴν Ἐκκλησίαν, κρίνεις κατακόσμησον, τῆς ἀγιότητος.

Διάσωσον ἀπὸ δηγμάτων τοῦ δράκοντος Ἄθλοφόρε, τοὺς πίστει τρισσολαμπεῖ, πρὸς σὲ καταφεύγοντας, πανεύφημε Μάμα μεγαλομάρτυς.

Ἐπίβλεψον ἐν εὐμενείᾳ, Πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι, τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Αἴτησις καὶ τὸ Κάθισμα.

᾿Ηχος β΄. Πρεσβεία θερμῆ.

Ἀκέστωρ κλεινὸς ἐνθέως ἀναδέδειξαι, ἐντέρων, λαιμοῦ καὶ ὠτων Μάμα ἔνδοξε, εὐαγῶς ἰώμενος, τοὺς νοσοῦντας ἐν ῥάβδῳ χρηστότητος· καὶ γὰρ κρατὴρ ἀχράντων ἰλασμῶν, ὥράθης ἐν σπλάγχνοις ἀγαθότητος.

᾿Ωιδὴ δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε.

Εὐπροσδέκτοις πρεσβείαις σου, δίωξον ποιμνίων τὰ ἀρῥωστήματα· ἰαμάτων γὰρ δωρήματα, κτήνεσι παρέχεις ἀκεσώδυνα.

Ξενοδόχος ὡς ἄριστος, Μάμα τοὺς διώκτας σου ἐθεράπευσας· ὅθεν ὄλβον εἰρηνόδωρον, ἀνεξικακίας μοι πρυτάνευσον.

Ἀστραπαῖς παρακλήσεων, πάντας τοὺς δεσμίους σεπτῶς ἐνίσχυσον, ἐν εἰρκτῇ ἐπισκεπτόμενος, σὺν τῷ Θεοδότῳ καὶ ᾿Ρουφίνῃ τε.

Θεοτοκίον

Ἰοβόλου με δήγματος, λύτρωσαι Πανάχραντε τῆς οἰήσεως, ἡ ἀσπόρως ἐκβλαστήσασα, Βότρυν παναρήμονος κενώσεως.

᾿Ωιδὴ ε΄. Φώτισον ἡμᾶς.

᾿Ωφθης ἀρράγῃς, προμαχὼν τοῖς σὲ γεραίρουσιν, ἐν τῆς Μόρφου τῷ ναῷ πανευλαβῶς, θεῖε Μάμα, Ἀριστέων ἐγκαλλώπισμα.

Δεῖξον εὐαγεῖς, προμηθείας σου καλλίνικε, τοῖς τιμῶσί σε θερμῶς τυροποιοῖς, ἀπονέμων τῆς θεώσεως χαρίσματα.

᾿Ηνεγκας κλεινέ, τῆς τριαίνης τὴν στυγνότητα, θεραπεύων εὐηράτως τὰς πληγὰς, τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων, θεοδόξαστε.

Θεοτοκίον

Νέκταρ μητρικόν, θείω Μάμαντι προχέουσα, καὶ ἡμᾶς υἰοθεσίας εὐκλεοῦς, Παναμώμητε τῷ μέλιτι καθήδυνον.

᾿Ωιδὴ ζ΄. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Θεράποντα καὶ κλεινὸν προϊστορα, σὲ εὐράμενοι ἐν θλίψεσι Μάμα, σῶν ἱκετῶν καὶ προσφύγων τὰ πλήθη, ἐν ταῖς δειναῖς περιστάσεσι σπεύδομεν, τῇ σῇ δοθείσῃ δασιλῶς, οὐρανόθεν δυνάμει τῇ κρείττονι.

᾿Ενέπρησας μηχανὰς ἀλάστορος, ἀπαράτρωτος δειχθεὶς ἐν καμίνω· παρα- λαβὼν Ἀποστόλων τὴν χάριν· διὸ φλογμοῦ ἀπηνείας ἐκλύτρωσαι, ἡμᾶς τοὺς σπεύδοντας πιστῶς, τῷ ναῷ σου ἐν Μόρφου θεόφωτε.

Ἰσότιμος τῷ Μωσεῖ γενόμενος, ἐξημέρωσας ἐν ράβδῳ σου θήρας· πολυ-κεφάλου ἐπάρσεως ὄθεν, ἐκ τῆς ψυχῆς μου τὸν ὄφιν κατάργησον, λιταῖς σου, Μάρτυς, ἱεραῖς, τῇ πτωχείᾳ στολίζων με Πνεύματος.

Θεοτοκίον

᾿Ελπίδωρος ὀρφανῶν ὑπάρχουσα, προστασία καὶ εὐώδης τιθήνη, τῇ μητρικῇ εὐστοργίᾳ σου, Κόρη, ἀπερρίμμενα παιδία συνάγαγε, εἰς κόλπους σου ἐρατεινοῦς, τῷ τοῦ Πνεύματος τρέφουσα γάλακτι.

Διάσωσον ἀπὸ δηγμάτων τοῦ δράκοντος Ἀθλοφόρε, τοὺς πίστει τρισσολαμπεῖ, πρὸς σὲ καταφεύγοντας, πανεύφημε Μάμα μεγαλομάρτυς.

Ἄχραντε, ἡ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνερμηνεύτως, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα δυσώπησον, ὡς ἔχουσα μητρικὴν παρρῆσιαν.

Αἴτησις καὶ τὸ Κοντάκιον.

Ἦχος β΄. Τοῖς τῶν αἱμάτων σου.

Ὁ τῷ Νεβρῶ τῶν ἐλάφων φιλούμενος, καὶ τῶν λεόντων ἀγέλαις ὑμνούμενος, ἡμῶν τὰς αἰνέσεις κατάδεξαι, ἀντιπαρέχων τὴν αἴγλην χρηστότητος, τοῦ Λόγου ὡς ἡδυσμα ἄριστον.

Προκείμενον. Ἦχος δ΄.

Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, καὶ ὡσεὶ κέδρος ἡ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ.

Ὁ ἱερεὺς. Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιοθῆναι...

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἀγίου Εὐαγγελίου, τὸ ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. 21, 12-19)

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς· Προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων· ἐπιβαλοῦσι γὰρ ἐφ' ὑμᾶς τὰς χεῖρας αὐτῶν καὶ διώξουσιν, παραδιδόντες εἰς συναγωγὰς καὶ φυλακάς, ἀγομένους ἐπὶ βασιλεῖς καὶ ἡγεμόνας, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός μου· ἀποβήσεται δὲ ὑμῖν εἰς μαρτύριον. Θέσθε οὖν εἰς τὰς καρδίας ὑμῶν μὴ προμελετᾶν ἀπολογηθῆναι· ἐγὼ γὰρ δώσω ὑμῖν στόμα καὶ σοφίαν, ἧ οὐ δυνήσονται ἀντειπεῖν οὐδὲ ἀντιστῆναι πάντες οἱ ἀντικείμενοι ὑμῖν. Παραδοθήσεσθε δὲ καὶ ὑπὸ γονέων καὶ ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν καὶ φίλων, καὶ θανατώσουσιν ἐξ ὑμῶν· καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου. καὶ θριξ ἐκ τῆς κεφαλῆς ὑμῶν οὐ μὴ ἀπόληται. Ἐν τῇ ὑπομονῇ ὑμῶν κτήσασθε τὰς ψυχὰς ὑμῶν.

Ὁ χορός. Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Δόξα. Ταῖς τοῦ Ἀθλοφόρου πρεσβείαις...

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις...

Στίχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου...

Προσόμοιον. Ἦχος πλ. β΄. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Μέλιτι καὶ γάλακτι, ἀνατραφεὶς θεωρίας, ἔβης εἰς λαμπρότητα, θείας ταπεινώσεως, Μάμα ἔνδοξε. Ἐν χαρᾷ κρείττονι, ὅθεν Παρακλήτου, εἰς τὸν διάυλον ἀθλήσεως, εὗρες ἀείφωτα, τάγματα ἀγγέλων ὑμνούντων σε. Τὸν Λόγον γὰρ ἐνδέδυσαι, χάριτι ὀθνείας μεθέξεως· διὸ τετρωμένος, τὰ σπλάγχνα δι' ἀγάπην τοῦ Χριστοῦ, τῇ Ἐκκλησίᾳ χορήγησον, Τριάδος ἐνότητα.

Ὁ Ἱερεύς· Σώσον ὁ Θεὸς τὸν λαὸν σου...

Ὡιδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Μυστικὸν σε γινώσκει, ἐστιάτορα, Μάμα, ἡ Κύπρος ἅπασα, καλῶς εὐώχουμένη, ἀγάπης τιθηνεῖα, δι' ἧς ῥύσαι στενώσεων, καὶ ἀνιάτων παθῶν, τοὺς πίστει σε τιμῶντας.

Ἀπηνοὺς τυραννίας, καθυπέμεινας μῆνιν λιθοβολούμενος, ἐν ἧ ἀψύχων λίθων, τὸ σέβας ἐπεγνώκεις, σὲ τηρούντων ἀλώβητον· διὸ λιθῶδη ἐλθέ, συντρίβων μου καρδίαν.

Μαινομένου βελίαρ, κατηδάφισας, Μάμα, τὰ ὄχυρώματα, κατέχων συνεκδήμους, Γεώργιον ἀνδρεῖον, καὶ εὐώδη Δημήτριον, δι' ὧν ἡμᾶς συμφορῶν, ἀπήμονας συντήρει.

Θεοτοκίον

Ἀγλαίζουσα Κόρη, τοῦ Υἱοῦ σου παστάδα, τοῖς κρίνοις χάριτος, ἐκ ῥύπου ἀκρασίας, ζοφώδους τε ἀνίας, ἐλευθέρωσον, Δέσποινα, τοὺς προσκυνοῦντας σεπτῶς, τὴν ξένην σου λοχεῖαν.

Ὡιδὴ η'. Τὸν Βασιλέα.

Ἰλεων ποίει, τὸν Παντουργὸν Βασιλέα, τοῖς παλαίουςι δίνη θαλάσσης, Μάμα, γαληνεύων, κυμάτων τὴν μανίαν.

Σπεύσον οἰκτίρμον, ἐν ἐξοδίῳ μου ὥρα, περικλείων ὠλέναις σου θεαῖς, τρέμουσαν ψυχὴν μου, θρηνοῦσαν ἐν ὀδύνῃ.

Ἰασαι μάκαρ, τοὺς ἀπηνῶς τρυχομένους, ἀπογνώσεως σκότει ἀλήκτω, Πνεύματος ἀγίου, ἡδίστη φωταυγεία.

Θεοτοκίον

Δεῖξον, Παρθένε, ἄρματα Λόγου ὠραῖα, τοὺς προστρέχοντας Εἰκόνι σου ἀγία, τῆς ἀλαζονίας, σοβοῦσα τὴν μωρίαν.

Ὡιδὴ θ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Ὡς φίλος θεηγόρος, Ἀγάπης εἰρηναίας, ἡμῶν τὸ θράσος θυμοῦ καταπράϋνον, μακροθυμίας δωρούμενος ἰλαρότητα.

Ῥυσθῆναι με δειλίας, Μάμα σελασφόρε, τὸν Εὐεργέτην ἰκέτευε πάντοτε, ὁμολογίας βραβεύων μοι γενναιότητα.

Ἀφέσεως τὰ ρεῖθρα, νέμων τοῖς ἐχθροῖς σου, ἡμᾶς προσφέρειν ἀξίωσον χάριτας, τοῖς ἐναντίοις καὶ εὐσπλαγχνον ἀγαθότητα.

Θεοτοκίον

Συντήρησον λαμπάδας, Νύμφης Ἐκκλησίας, καταυγαζούσας τὸ θαῦμα τοῦ τόκου σου, δι' οὗ, Παρθένε, εὐράμεθα τὴν Ἀνάστασιν.

Τὸ Ἄξιόν ἐστι καὶ τὰ Μεγαλυνάρια.

Χαίροις ἀγροδίαιτε Ἀριστεῦ, ποιμὴν τῶν ἐλάφων, καὶ ἐρίτιμε φωτουργέ, τῆς θεογνωσίας, ἐν Μόρφου πλοηγήσας, φωσφόρον μυροθήκην, θείων λειψάνων σου.

Μάμα ἀξιάγαστε, ἐκ ῥιζῶν, ἔφυς πορφυρίων, ὧν μετάδος μοι ἱερῶς, τὰς εὐεργεσίας, Ῥουφίνης καλλικάρπου, κλεινοῦ τε Θεοδότου, τῶν γεννητόρων σου.

Χαίροις, τῶν Κυπρίων ὁ ἀρωγός, ποιμνίων θεράπων, καὶ προΐστωρ τυροποιῶν, πληγῶν ἀνιάτων, λαιμοῦ καὶ τῶν ὠτίων, ἐντέρων τε ἀκέστωρ, Μάμα θεσπέσιε.

ᾠφθης ἀγαπήσεως ποταμός, ρεύμασιν ἐνθέοις, διαλύων τὸν συρφετόν, τῆς ἀντιπαθείας, τὰ σπλάγχνα τετρωμένος, ὡς ἔσοπρον ὠραῖον, τοῦ Πανοικτίρμονος.

Χαίροις ὑετίζων χαρμονικῶς, βροχὴν ἰαμάτων, καὶ ἀγγέλων τὸν γλυκασμόν, ψυχαῖς τρυχομέναις, ἐν νόσοις ἀνιάτοις, καὶ τῆς ἐπιληψίας μάλιστα χεῖρονι.

Χαίροις Καισαρείας φωταγωγός, τῆς Κύπρου σημάτων καὶ ἀνεϊκάστος ἰστουργός, Μάμα ἀθλοφόρε, ἐνδύων ἀγαπήσει, τοὺς πίστει προσιόντας, θεία σου λάρνακι.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου, Ἀποστόλων ἡ δωδεκάς, οἱ ἅγιοι Πάντες, μετὰ τῆς Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Τὸ Τρισάγιον καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Εὐφημήσωμεν Μάμαν Μεγαλομάρτυρα, διαρράγέντα τὰ σπλάγχνα διὰ τὴν πίστιν Χριστοῦ, τὸν φωσφόρον ἰατρὸν καὶ παρακλήτορα, τῶν ὀρφανῶν τε καὶ χηρῶν, πρυτανεύοντα πηγᾶς, ἐλλάμψεων ἀνεϊκάστων, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν Κύπρῳ, τὴν μυροθήκην τῶν λειψάνων αὐτοῦ.

Ἐκτενὴς καὶ Ἀπόλυσις, μεθ' ἣν ψάλλομεν τὰ ἐξῆς·

Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ Ξύλου.

Μάμα ἀθλοφόρε θαυμαστέ, γάλακτι στοργῆς σου ἀγίας, ἡμᾶς διάθρεψον, νέμων χαρισμάτων σου, τὰς εὐαγεῖς δωρεάς· καὶ ἐν Μόρφου τοὺς σπεύδοντας, ναῶ σου ἀγίῳ, σπλάγχνοις ἐλεήμοσιν,

ἐνθέως πλούτισον. Θεῖος ἐλατήρ γὰρ ὑπάρχεις, τῆς ἀνηλεοῦς διχονοίας, καὶ τῆς σκαιοτάτης ἀπογνώσεως.

Ῥῆχος πλ. δ΄.

Δέσποινα, πρόσδεξαι τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Ῥῆχος β΄.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς σὲ ἀνατίθημι, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Δίστιχον

Μάμα ὑέτισον τῇ πτωχῇ Ἰσιδώρα,
τῆς μετανοίας τιμαλφέστατα δῶρα.

ΛΕΞΙΛΟΓΙΟΝ

ἀδείμαντος=ἄφοβος

ἀκέστωρ=ιάτωρ=ίατρὸς

ἀκεσῶδυνος=ὁ παύων τὴν ὀδύνην

ἀκήρατος=ἄφθαρτος, ἀνόθευτος

ἀνείκαστος=ἀπερίγραπτος

ἀνύποιστος= ἄστεκτος=ἀφόρητος

ἀπήμων=ὁ χωρὶς παθήματα, ἀβλαβῆς

ἀπηνής=σκληρὸς

ἀφίκτωρ=ικέτης

ἀχλύς=ὀμίχλη

δίαυλος=δόλιχος=ἀγώνισμα δρόμου

δίνη=ἀνεμοστρόβιλος, ταραχὴ

ἐστιάτωρ=ὁ παρέχων τροφήν

εὐαγής=λαμπρὸς, καθαρὸς

εὐήρατος=λίαν ἀγαπητὸς

εὐωχία=πλούσιον συμπόσιον

ἰθύνω=κατευθύνω

ἰστουργός=ὑφαντῆς

ίταμός=αύθάδης

κρατήρ=ποτήριον οίνου

κρείττων=άνώτερος

λύμη=βλάβη, όλεθρος

Νεβρός έλάφων=ό σαρκωθείς Χριστός (?Αισμα άσμάτων)

όθνεϊος=παράδοξος

όλβος=πλούτος

όλετήρ=φονεύς

παντευχία=πανοπλία

προϊστωρ=κυβερνήτης

πρυτανεύω=παρέχω

σημάντωρ=έπιστάτης, άρχηγός

σκαιός=σκοτεινός

στυγερός=στυγνός=φοβερός, μισητός

τιθήνη=τιθηνός=τροφός

τρύχομαι=καταπονούμαι

τύφος=έπαρσις

φλογμός=καύσων, φλόγα

**Έγγραφή σὺν Θεῷ ἐν τῇ ἱερῇ Μονῇ Ἁγίου Ἰωάννου Προδρόμου
Μακρυνοῦ, ἐν ἔτει 2018, τῇ φιλαγίῳ αἰτήσει τοῦ Πανιερωτάτου
Μητροπολίτου Μόρφου κ. Νεοφύτου.**

ΧΑΙΡΕΤΙΣΤΗΡΙΟΙ ΟΙΚΟΙ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΙΟΝ ΕΝΔΟΞΟΝ ΜΑΡΤΥΡΑ

ΜΑΜΑΝΤΑ

Ἡ μνήμη αὐτοῦ τελεῖται τῇ β' Σεπτεμβρίου

Κοντάκιον. ᾠχος πλ.δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Τῆς Θεομόρφου ἀνυμνήσωμεν τὸν ἔφορον, ἐν τῇ ἀπλότητι εὐθύτητος ἐκλάμποντα, καὶ ἐν ρείθροις φοιनिχθέντα τοῦ μαρτυρίου· καὶ γὰρ κτίσιν ἀγιάζων διὰ πίστεως, ἱαμάτων πρυτανεύει ἀγαλλίασιν, τοῖς κραυγάζουσι· Χαῖρε, Μάμα θεσπέσιε.

ΟΙ ΟΙΚΟΙ

Ἄνωθεν δεδεγμένος, Παρακλήτου τοὺς ὄμβρους, ἐδείχθης Ἐκκλησίας κοσμήτωρ, καὶ ἐκχέων χαρὰν μυστικὴν, περιθάλπεις, Μάμα, τοὺς πιστῶς ᾄδοντας, ἀνδρείας σου τὸν δίαυλον, ἐπαίνοισι εὐκλεέσι τοῖσδε·

Χαῖρε, σφραγὶς τῆς ἐλευθερίας·

χαῖρε, σοβῶν τοὺς βουνοὺς λατρείας.

Χαῖρε, Ἰησοῦ τετρωμένου τὸ θήραμα·

χαῖρε, λαμπροτάτου Φωτὸς ἀγαλλίαμα.

Χαῖρε, ὅτι ἀνεβλάστησας ἐκ ριζῶν μαρτυρικῶν·

χαῖρε, ὅτι δεσμοτήριον ἔσχες λίκνον βρεφικόν.

Χαῖρε, ἀνδρειοφρόνων γεννητόρων σου κλέος·

χαῖρε, θηριωδίας ἀλογήσας τὸ μένος.

Χαῖρε, τερπνὸν Ἀμμίας ὠραῖσμα·

χαῖρε, ἀγγέλων τίμιον ἄγαλμα.

Χαῖρε, σεπτὴ ὀρφανῶν θυμηδία·

χαῖρε, ἐλάφων μαθῶν τιθηνεῖαν.

Χαῖρε, Μάμα θεσπέσιε.

Βαίνων θεοφανείας, εἰς ἀνείκαστον φέγγος, μετέσχες τριφαοῦς κοινωνίας· τῶν γονέων καὶ γὰρ τὴν τροφήν, μὴ εἰδὼς ἐπέγνωσ τὴν τρυφήν Πνεύματος, ἀρρήτως σε αὐξάνουσαν, βοῶντα ἐκ ψυχῆς τὸν ὕμνον·

Ἀλληλούϊα.

Γάγγρα ἀγαλλιᾶται, τῇ σεπτῇ σου γεννήσει, ἀγνώως φωτιζομένη θεόφρον· Θεοδότου καὶ γὰρ ἀγλαοῦς, καὶ Ῥουφίνης ἅμα εὐγενοῦς στέφεται, εὐκάρπῳ ἐν χρηστότητι, εὐφρόνως σοι βοῶσα ταῦτα·

Χαίρε, ἡ βρύσις θεογνωσίας·
χαίρε, τῆς πίστεως εὐαγία.
Χαίρε, ἀνομίας ἀνύποιστος κόλαφος·
χαίρε, ὁ ποιμαίνων εἰς κήπους κενώσεως.
Χαίρε, Μάμα, ἐνδιαίτημα τετρωμένου Ἰησοῦ·
χαίρε, βλύζων ἐκ λειψάνων σου ἰαμάτων ἡδυσμούς.
Χαίρε, Παφλαγονίας ἐστιάτωρ ἀμείνων·
χαίρε, ὁ τῶν ἐν Μόρφου παρακλήτωρ ἡδύνων.
Χαίρε, τὴν λύμην τέμνων ἀλάστορος·
χαίρε, Ποιμένων στέφανος ἄχραντος.
Χαίρε, ἰάτωρ δεινῆς ἀγνωσίας·
χαίρε, κρατὴρ μυστικῆς εὐωδίας.

Χαίρε, Μάμα θεσπέσιε.

Δέλτος τῶν οὐρανίων, ἐμφανεῖς μηνυμάτων, κατηύθυνας εἰς γνῶσιν Τριάδος, ὁμηλικούς σοι παῖδας σοφῶς, καταπύσας ψεῦδος δολεροῦ ἄρχοντος· διὸ σιδηροδέσμιος, γεγένησαι Χριστοῦ κραυγάζων·

Ἀλληλούϊα.

Ἐνθεον κεκτημένος, ἐν καρδίᾳ σου καῦσιν, οὐκ ἦσθου τῶν λαμπάδων τὰς φλόγας· καὶ τῷ στόματι λίθοις τυφθεῖς, ἀθλοφόρε Μάμα, εὐσθενῶς ἔγνωκας, Ἀγγέλων τὴν εὐγένειαν, βοώντων σοι σεπτῶς τοιαῦτα·

Χαίρε, ἀείρυτος εὐλογία·
χαίρε, ὁ πρίων ὑπεροψίας.
Χαίρε, Καισαρείας ἀπόρθητον ἔρεισμα·
χαίρε, ἀνυπέρθετον Κύπρου ἐνίσχυμα.
Χαίρε, νῆστις τεσσαράκοντα ἐν ἡμέραις καρτερῶν·
χαίρε, φύσιν τὴν ἀδάμαστον ἡμερώσας τῶν θηρῶν.
Χαίρε, τυροποιῶν ἢ δαψιλῆς εὐωχία·
χαίρε, εἰλικρινείας ἢ ἐπτάχορδος λύρα.
Χαίρε, θυσίας σμύρνα ἀνόθευτος·
χαίρε, εὐῶδες σκεῦος σεμνότητος.
Χαίρε, καλὴ μοναστῶν εὐοδία·
χαίρε, πτωχῶν ἰλαρὰ παντευχία.

Χαίρε, Μάμα θεσπέσιε.

Ζήλω τῶν Ἀποστόλων, ἐνδυθεῖς προσεδέξω, τὴν ράβδον μυστουργῶν οὐρανόθεν, καὶ πατάξας τὴν γῆν ὡς Μωσῆς, μυστικῶς

ἐτέλεις τῶν θηρῶν σύναξιν, φωσφόρον Εὐαγγέλιον, κρατῶν καὶ μελωδῶν τῷ Κτίστη·

Ἀλληλούϊα.

Ἦινεσας τὴν Τριάδα, βρεφικῶν ἐκ σπαργάνων, Μαρτύρων ὡς υἱὸς θεοφόρος· διὸ πῆσσω τὸ γάλα θηρῶν, τὸν Χριστὸν δανείζεις, ἐλεῶν πένητας, ἀλήκτως ἀνυμνοῦντάς σε, ὦ Μάμα, ἐν ᾠδαῖς τοιαύταις·

Χαῖρε, ἀνδρείας εὐαγγελία·
χαῖρε, εἰρήνης ἢ γαλουχία.
Χαῖρε, ἀκακίας εὐώδης ὑάκινθος·
χαῖρε, ῥαθυμίας ποινήτωρ ἀνείκαστος.
Χαῖρε, ῥάβδω εὐεργέτιδι ὁ ὑψῶν τὸν Λυτρωτὴν·
χαῖρε, ἔντιμον ψαλτήριον νηπτικῆς διαγωγῆς.
Χαῖρε, ἢ τῶν λεόντων εὐμενῆς συναυλία·
χαῖρε, θεοπρεπῆς τῶν διωκτῶν σου ξενία.
Χαῖρε, στοργῆς ἐνθέου φερώνυμος·
χαῖρε, φαιδρὸς διδάκτωρ μεθέξεως.
Χαῖρε, αὐλὸς θεουργοῦ Ἐκκλησίας·
χαῖρε, νεβρὸς θεοδώρου ἀγνείας.

Χαῖρε, Μάμα θεσπέσιε.

Θάρσει παρὰ Κυρίου, κρατυνθεῖς ὡς ἀφθόνως, αἰκίας καθυπέμεινας Μάρτυς, καὶ πελεῖα τραφεῖς θαυμαστῶς, δεσμωτῶν τὴν πείναν θαυμαστῶς ἔλυσας, ἐν μέλιτι καὶ γάλακτι, τῷ Λόγῳ μελωδῶν ἀπαύστως·

Ἀλληλούϊα.

Ἰσχυσας ἀφανίζειν, τῶν δρακόντων τὰς πάγας, σεπτῆ τοῦ Ζωοδότου σφραγίδι· ἐν καμίνῳ καὶ γὰρ ἐμβληθεῖς, ἐτηρήθης, Μάμα, τῷ πυρὶ ἄθικτος, εὐθέως δροσιζόμενος, ᾠδαῖς περιστερᾶς μελπούσης·

Χαῖρε, τὸ ἔαρ φιλαδελφίας·
χαῖρε, ἢ μάστιξ γαστριμαργίας.
Χαῖρε, στολισθεῖς τῇ πορφύρᾳ Παντάνακτος·
χαῖρε, τροπωσάμενος μῆνιν ἀλάστορος.
Χαῖρε, ὅτι ἀναδέδειξαι τῶν ἐντέρων ἰατρός·
χαῖρε, νόσων ἐκλυτρούμενος τῶν ὀπίων συμπαθῶς.
Χαῖρε, τοῦ Μωϋσέως πλουτισθεῖς τῇ δυνάμει·
χαῖρε, ὠραῖσμένος ἀρχετύπῳ ἐν φάει.

Χαίρε, Τριάδος ὄχημα ἔγχρυσον·
χαίρε, Ἐνάδος σκεῦος πανεύοσμον.
Χαίρε, βρεφῶν ἀγλαὸς τιθηνήτωρ·
χαίρε, τῆς Μόρφου ἀληθῆς παρακλήτωρ.

Χαίρε, Μάμα θεσπέσιε.

Κράτει ὠχυρωμένος, τῆς ἐξ ὕψους ἰσχύος, ἀλώβητος φλοξὶν ἀνεδείχθης· δι' Ἀγγέλου καὶ γὰρ τειχισθεὶς, μυροβόλῳ δρόσῳ ἀληθῶς ἔγνωκας, Τριάδος τὴν ἐνέργειαν, πρὸς Ἡν χαρμονικῶς ἐβόας·

Ἄλληλούϊα.

Λίμνας τῶν ὀφθαλμῶν σου, τριφαέσιν ἀκτίσι, πληρώσας ἀγλαῶς θεοφόρε, ἐμβαπτίζεις ἡμᾶς ἐν αὐταῖς, μυστικῶς ἐκχέων ἐν χαρᾷ κρείττονι, τὴν χάριν τῶν ἰάσεων, πιστῶς τοῖς ἐκβοῶσι ταῦτα·

Χαίρε, Ποιμένων φωταγωγία·
χαίρε, ἀκέστωρ ἐπιληψίας.
Χαίρε, τῶν πλωτήρων ταχεῖα ἐπίσκεψις·
χαίρε, πανσθενῆς τῶν ποιμνίων ἀντίληψις.
Χαίρε, ἔλλαμψις θεόσδοτος τῶν πιστῶν σου μελωδῶν,
χαίρε, ἔμπνευσις θεόβροχος χαριέντων ποιητῶν.
Χαίρε, Καπαδοκίας ἰλαρόχυτος οἶνος·
χαίρε, ἀθανασίας χελιδῶν φαιδροείμων.
Χαίρε, Ἀμμίας εὐχαρι ἄγαλμα·
χαίρε, σεπτῆς Ῥουφίνης τὸ βλάστημα.
Χαίρε, ἡδύνων Νεβρόν τῶν ἐλάφων·
χαίρε, ἀνάπαυσις θείων κροτάφων.

Χαίρε, Μάμα θεσπέσιε.

Μένων ἐν θεωρία, ἀνουψώθης παμμάκαρ, εἰς δόξαν φαεινῆς καινουργίας, καὶ εἰσδὺς ἐν σταδίῳ τερπνῶς, μαρτυρίου πόθῳ τὴν φωνὴν ἤκουσας, θηρῶν μακαριζόντων σε, καὶ χάριτι ἀναβοώντων·

Ἄλληλούϊα.

Νίκη κατὰ τοῦ πλάνου, ὄραθεις θεορρήμον, προσείλκυσας στοργὴν τῶν ἀλόγων, εὐλαβεῖα δηλούντων σεπτῆ, ὡς Ἀδὰμ ἐνθέου ἐπὶ σοὶ ἔγνωσαν, πρωτόκτιστον λαμπρότητα· διὸ καὶ παρ' ἡμῶν ἀκούεις·

Χαίρε, ὁ κόλαφος φιλαυτίας·
χαίρε, ἐχέγγυον εὐψυχίας.

Χαίρε, ρίζοτόμος ἐχθίστης ἐπάρσεως·
χαίρε, Ἀρχαγγέλων ὠραῖος συνέκδημος.
Χαίρε, τεσσαρακονθήμερον ἀσιτίαν κατορθῶν·
χαίρε, ὄρη διαλλόμενος θεσπεσίων οἰκτιρμῶν.
Χαίρε, ἡ καρτερόφρων ἀλκυὼν βασιλείας·
χαίρε, Κυριοτήτων μυστικὴ ἄρμονία.
Χαίρε, κλυτὸς γηπόνος τῆς νήψεως·
χαίρε, κινῶν ἀστέρας πρὸς αἴνεσιν.
Χαίρε, ὀλέτειρα φλόξ ἀφροσύνης·
χαίρε, ἡμέρα ἀχράντου γαλήνης.

Χαίρε, Μάμα θεσπέσιε.

Ξέσεις προσκαρτερήσας, οὐδαμῶς ἐπποήθης, τῷ ἔρωτι καιόμενος
Κτίστου· ὅθεν σπλάγχνα λαβὼν τοῦ Χριστοῦ, καταργεῖς εὐτόνως
τῶν παθῶν κάμινον, τειχίζων ἀξιόθεε, τοὺς ἄδοντας ἐν κατανύξει·

Ἀλληλούϊα.

Ἦρθρος ἀκαταλήκτου, ἐνεφάνης ἡμέρας, ὦ Μάμα, ὠραίζων τὴν
κτίσιν· καὶ τὸ σκότος τοῦ ψεύδους νικῶν, τοῦ Ἡλίου φάει τριφαῶς
ἠΰγασας, Μαρτύρων τὴν ὁμήγουριν, ψαλλόντων σοὶ κλεινῶς
τοιαῦτα·

Χαίρε, ἐλέους λαμπαδουχία·
χαίρε, ὁ πλοῦτος τῆς συμπαθείας.
Χαίρε, Κλημεντίου θεόγραφος ἔπαινος·
χαίρε, ἀγαθότητος εὐκαρπος ῥάδαμνος.
Χαίρε, δῶρημα φερώνυμον ἰλαρίας μητρικῆς·
χαίρε, κύμα ξενιζόμενον εἰς τῆς Μόρφου τὴν ἀκτὴν.
Χαίρε, Καππαδοκίας ἐπαυξάνων τὰ μύρα·
χαίρε, Χερουβικὴ δοξολογίας κινύρα.
Χαίρε, βροχὴ ὕδός μου παιίνουσα·
χαίρε, πηγὴ Ἀγάπην εὐφραίνουσα.
Χαίρε, ὑφαίνων τὸ ᾄσμα ἀσμάτων·
χαίρε, ἰάτωρ πληγῶν ἀνιάτων.

Χαίρε, Μάμα θεσπέσιε.

Πέτρα μακροθυμίας, ὄραθεις στερρότατη, ἐκ ῥύμης ἐλυτρώθης
λεόντων, θωπευόντων λαιμόν σου σεπτόν, τῇ ἐλλόγῳ γνώσει
θεουργοῦ χάριτος, δι' ἧς τυράννων ἔφυγες, τῶν λίθων τὰς βολὰς
κραυγάζων·

Ἀλληλούϊα.

Ῥώμη ἀνδρειοτάτη, τὸν βελίαρ τροπώσας, ἀμύντωρ Ἐκκλησίας ἐδείχθης· κυπαρίσσω καὶ γὰρ μεθυσθεῖς, καὶ ὠραία πεύκη, εὐαγεῖ κέδρω τε, Σταυροῦ εἰς τὴν πανήγυριν, καλεῖς τοὺς μελωδοῦντας οὕτω·

Χαῖρε, ὁ σκόλοψ τῆς ἀκρασίας·
χαῖρε, ναυτίλων ἐπικουρία.
Χαῖρε, ναρδοφόρος φιάλη εὐθύτητος·
χαῖρε, τῶν θηρίων δαμάτωρ αἰδέσιμος.
Χαῖρε, ἴον ἐκφυόμενον εἰς κοιλάδας Γολγοθᾶ·
χαῖρε, ἄχραντον τοπάζιον παρθενίας ἱερᾶς.
Χαῖρε, φιλοξενίας φωτεινὴ πανδαισία·
χαῖρε, χαρμονικὴ ἐλεημόνων πορεία.
Χαῖρε, πατάξας φθόνου τὸ φρύαγμα·
χαῖρε, Κυπρίων ἐντιμον ἄρωμα.
Χαῖρε, θηρεύων ὀθνείαν εἰρήνην·
χαῖρε, ποιμαίνων σοφίας ἐν κρίνοις.

Χαῖρε, Μάμα θεσπέσιε.

Σμύρνα ἢ εὐωδόπνους, ἐκ χειρῶν σου ὠράθη, σταλάζουσα πανάριστε Μάμα, ἦπερ Λόγου σεπτὴν κεφαλὴν, ἐμμυρώσας πόθῳ εὐγενεῖ ἠΰφρανας, φονεῦσί σου συγχώρησιν, δωρούμενος πιστῶς καὶ ἄδων·

Ἄλληλούϊα.

Τέμνεις τὴν μαιοφόνον, ἀδικίας ἀπάτην, τριαίνης ὑπομείνας ὀδύνην, καὶ Φωτὸς ἰλαροῖς οἰκτιρμοῖς, μυστικῶς βαδίζεις πρὸς ζωὴν ἄληκτον, τὰ σπλάγχνα Ἀναστάσεως, βαστάζων ἐκβοώσης ταῦτα·

Χαῖρε, ἀγχόνη ὑποκρισίας·
χαῖρε, ὁ στάχυς μακροθυμίας.
Χαῖρε, φωτοφόρου Ῥουφίνης ὁμόαθλος·
χαῖρε, εἰρηνόδωρος Γάγγρας εὐκάλυπτος.
Χαῖρε, μέλιτι πραότητος τοὺς ἐχθροὺς φιλοξενῶν·
χαῖρε, ἔνδοξον Θεόδοτον ἐν καρδίᾳ σου κρατῶν.
Χαῖρε, ὁ κατευνάζων τὴν μανίαν θηρίων·
χαῖρε, εὐχαριστίας ῥιπιστῆρ ὁ εὐσχήμεων.
Χαῖρε, ὀθνεία Θρόνων κατάπληξις·
χαῖρε, δι' οὗ μαραίνεται καύχησις.
Χαῖρε, ἐσθῆς ὀρφανῶν πενομένων,
χαῖρε, ἐλπίδος ἀρμόνιος αἶνος.

Χαίρε, Μάμα θεσπέσιε.

Υμνησας θεηγόρε, ἐν συνέσει ἀγία, Τριάδος πολυποίκιλον χάριν, καὶ γνωσθεὶς θεαυγῶς ὑπ' αὐτῆς, τοῦ ἐλέους ἔγνωσ πρωτουργὸν δύναμιν, ἐν σπλάγχνοις ἐλεήμοσιν, ᾧ Μάμα μελωδῶν τὸν ὕμνον·

Ἀλληλούϊα.

Φαίνων Ἀδαμιαίαν, ἀγαθότητος αἴγλην, ἐδείχθης τῶν θηρίων διδάκτωρ, καὶ τὴν κτίσιν λαμπρύνων εὐχαῖς, ἐκβλυστάνεις μύρον τοῖς πιστοῖς ἄρρητον, δωρούμενον ἰάματα, τοῖς πόθῳ σοι ἀναφωνοῦσι·

Χαίρε, φερώνυμε βρεφουργίας·
χαίρε, φιάλη φιλοδωρίας.
Χαίρε, μελισσῶνας ἐκτρέφων ἐνότητος·
χαίρε, Καισαρείας προπύργιον ἄρρηκτον.
Χαίρε, Κύπρον ἐν καρδίᾳ σου περικλείων εὐαγῶς·
χαίρε, κρίνους μυροχεύμονας ἐν τῇ Μόρφου φυτουργῶν.
Χαίρε, Ἐξαπερύγων πανευώδης φιλήτωρ·
χαίρε, μεγαλαυχίας καταρρίπτων τὸν τύφον.
Χαίρε, ἀκτὶς εὐχῆς ἐλεήμονος·
χαίρε, Ἀγάπης θρόνος ἐρίχρυσος.
Χαίρε, ἡ κρήνη ἐνθέου σοφίας·
χαίρε, ἐλπίδωρον φῶς μετανοίας.

Χαίρε, Μάμα θεσπέσιε.

Χεῖράς σου ἀνατείνων, ὑπὲρ κτίσεως πάσης, ἐκχέεις ἰλασμοὺς ἀφθαρσίας· μαρτυρίου καὶ γὰρ ποτισθεὶς, θεορρύτοις ρεῖθροις ὡς κλεινὴ ἄμπελος, τὸν οἶνον κατανύξεως, ἐκχέεις τοῖς πιστῶς βοῶσιν·

Ἀλληλούϊα.

Ψέγων τῆς ἀγνωσίας, τὴν ζοφώδη ἀπάτην, κατείληφας Νεβρὸν τῶν ἐλάφων, καὶ αὐτοῦ μεθυσθεὶς τῷ Φωτί, εὐγενῶς ἐάλως θεαυγεῖ χάριτι, ὄμβρίζων τὴν συγχώρησιν, τοῖς ψάλλουσιν ᾠδὰς σοι ταύτας·

Χαίρε, πενήτων ἐλεουργία·
χαίρε, τὸ ρήγμα κενοδοξίας.
Χαίρε, μητρικῆς συμπαθείας ἐπώνυμος·
χαίρε, τρισσοφώτου νυμφῶνος διάκοσμος.
Χαίρε, ἄσειστος πυργόβαρις ταχυδρόμου προσευχῆς·

χαίρε, ἄροτρον στερέμνιον γηπονοῦν ὑπομονήν.
Χαίρε, πυρποληθεὶς ἐν τῇ φλογὶ τῶν αὐλῶν·
χαίρε, τῶν ἠλοτρήτων ὠτειλῶν ὁ εἰδήμων.
Χαίρε, φορεῖον τοῦ Πάσχα λιθόστρωτον·
χαίρε, τρωθεὶς τῷ τόξῳ τοῦ Ἄνακτος.
Χαίρε, Ῥουφίνης εὐήρατον ἄνθος·
χαίρε, τεμῶν ἀλαστόρων τὸ κράτος.

Χαίρε, Μάμα θεσπέσιε.

Ω πανεύφημε Μάμα, τῶν μαρτύρων λαμπρότης, καὶ στέφος τῆς μητρὸς Ἐκκλησίας (**ἐκ γ'**), ἀπαλλάττων ἡμᾶς δολεράς, τῶν δαιμόνων λύμης ἀγαθῶς τήρησον, Τριάδος ἐν τῇ χάριτι, βοῶντας εὐλαβῶς τὸν ὕμνον·

Ἀλληλούϊα.

Καὶ αὐθις τὸ Κοντάκιον.
Ἦχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Τῆς Θεομόρφου ἀνυμνήσωμεν τὸν ἔφορον, ἐν τῇ ἀπλότητι εὐθύτητος ἐκλάμποντα, καὶ ἐν ρείθροις φοινιχθέντα τοῦ μαρτυρίου· καὶ γὰρ κτίσιν ἀγιάζων διὰ πίστεως, ἰαμάτων πρυτανεύει ἀγαλλίασιν, τοῖς κραυγάζουσι· Χαίρε, Μάμα θεσπέσιε.

Δίστιχον.

**Προσδέχου, ὦ Μάμα, Ἰσιδώρας τὸν αἶνον,
παισμάτων τὴν λύσιν παρέχων ἠδέως.**

ΛΕΞΙΛΟΓΙΟΝ

αἰγλήεις = ἔνδοξος
αἰκία = ὕβρις, τραῦμα
ἀκέστωρ = ἰατρὸς
ἀκήρατος = ἀνόθευτος
ἀλογῶ = πτύω = περιφρονῶ
ἀμύντωρ = ὑπερασπιστῆς
ἀνεΐκαστος = ἀπερίγραπτος
ἀνύποιστος = ἀνυπόφορος
ἀσινής = ἀλώβητος = ἄθικτος, ἀβλαβῆς

γηπονῶ=καλλιερῶ
δαμάτωρ=δαμάζων
δόλιχος=δρόμος ἀθλητῶν
εὐαγής=καθαρός
εὐήρατος=πολὺ ἀγαπητὸς
ἐστιάτωρ=ὁ παρέχων τροφήν
εὐωχία=πλούσιον συμπόσιον ἔφορος=ἐπόπτης, προστάτης
ιάτωρ=ίατρὸς
Θρόνοι, Κυριότητες=Τάξεις Ἀγγέλων
λευχείμων=λευκοντυμένος
λύμη=ὄλεθρος
μῆνις=ὄργη
νεβρός= νεογνὸν ἐλάφων
Νεβρός= (ὁ σαρκωθεὶς Λόγος)
ξενίζω=φιλοξενῶ
ὀθνείος=παράδοξος
πάγα=παγίδα
παντευχία=πανοπλία
πέλεια=περιστερὰ
ποινήτωρ=τιμωρὸς
πολυτέλεια=λαμπρότης
πρηστήρ=ὁ καίων, κεραυνὸς
πρίων=πριόνι, πριονίζων
πρυτανεύω=διοικῶ, παρέχω
ράδαμνος=τρυφερὸς βλαστὸς
ρίπιζω=ἀνεμίζω, αὐξάνω τὴν ἔντασι
ρύμη=ὄρμη
σημάντωρ=ἀρχηγὸς
σκόλοψ=βάσανον
τηρήμων=τηρητής, φύλαξ
τιθηνήτωρ=τιθηνός=τροφὸς
τύφος=ἀλαζονεία
φαιδροείμων=λαμπροντυμένος
ψόγος=κατάκρισις
ῶτειλή=πληγή.

**Ἐγράφη σὺν Θεῷ ἐν τῇ Ἱ. Μονῇ Ἀγίου Ἰωάννου Προδρόμου
Μακρυνοῦ, ἐν ἔτει 2018.**